

[Pernille Frahm]

det ikke var sådan, at straffelovens § 252 kunne bruges her, for i betænkningen var der netop et mindretal, der gav udtryk for, at det skulle være på den måde, og at det var det, man forventede. Så egentlig har vi levet i en lidt blandet retstilstand.

Det, man nu gør, er, at man – jo, vist afklarer man retstilstanden, men altså i en retning, der går mod en øget kriminalisering. Det kan da godt være, sundhedsministeren ikke bryder sig om, at vi siger, at vi kriminaliserer HIV-smitte, men det er en stramning i den retning, og min bekymring går ud på, at det er den aktivitet, Folketinget går i gang med, så snart den dom er afsagt.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg forstår til fulde det, som fru Pernille Frahm siger. Og jeg forstår også motivationen for, at vi skal forsøge på at gøre noget andet – jeg vil så sige *også* for at hindre, at vi får spredt denne smitte. Selvfølgelig skal vi det. Det kan fru Pernille Frahm og jeg være 100 pct. enige om. Men dér, hvor jeg – og jeg kan forstå det øvrige Folketing minus SF – går et skridt videre, er, at vi siger: De personer, som ikke forstår de signaler, de personer, som tager vare på sig selv, de personer, som alligevel bevidst går ud og smitter andre, dem ønsker vi at straffe for den handling – ikke så meget for at straffe dem, men for at fortælle dem, at de skal lade være med at gøre det.

Jeg kan så forstå, at fru Pernille Frahm ikke er enig i det, og jeg vil gerne have fru Pernille Frahm til at bekræfte her – bare sådan at vi alle sammen forstår det til fulde: Mener fru Pernille Frahm, at det er forkert at straffe en person, som bevidst overfører en dødelig smitte til en anden person? Mener fru Pernille Frahm og SF, at det skal bare være fuldt tilladt, og at vi bare skal se igennem fingre med det?

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg skal gøre det meget kort.

Jeg har forstået fru Pernille Frahm sådan flere gange her fra talerstolen, at fru Pernille Frahm også mente, at der var tale om, at den gældende bestemmelse i straffelovens § 252 omfattede en hensynsløs adfærd på dette område. Fru Pernille Frahm brugte udtrykket flere gange, at vi troede jo alle, at det var sådan.

Og så er det, jeg mener, at når vi kommer i en situation, hvor Højesteret når til et andet resultat end byretten og landsretten i denne sammenhæng, er det, vi gør, alene at præcisere bestemmelsen i § 252, således at den retstilstand, som vi alle forventede var der, rent faktisk nu igen fremkaldes med justeringen i § 252.

Derfor er det, jeg mener at kunne sige, at dette ikke kan påvirke AIDS-politikken, sådan som den i øvrigt er fastlagt af et meget stort flertal her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Til hr. Tom Behnke vil jeg sige, at al lovgivning har en direkte effekt og en indirekte effekt. Når SF skal forholde sig til et forslag som det foreliggende, må vi se, hvad effekten af det er. Hvem er det, vi får ram på? Hvem er det, vi får stoppet med denne lovgivning? Og jeg er hamrende overbevist om, vil jeg så sige, at de mennesker, vi ikke har ramt med vores kampanjer, rammer vi heller ikke med denne lovgivning; den vil ikke ændre noget. Det skal så være mit svar til hr. Tom Behnke.

Til sundhedsministeren vil jeg sige, at når jeg mener, der alligevel sker en ændring, er det, fordi vi griber til en aktiv handling nu fra Folketingets side, og jeg er urolig for, at det vil påvirke det i øvrigt flotte arbejde, der er gjort på området her.

Den fg. formand (Helge Sander):

Hr. Tom Behnke for en formentlig sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er muligt; det afhænger af, om fru Pernille Frahm svarer helt konkret på det, jeg spørger om.

Mener fru Pernille Frahm, at det skal være sanktionsfrit, at en person bevidst udsætter en andens liv for fare, at man bevidst overfører en livsfarlig smitte? Skal det være sanktionsfrit – uanset hvad vi laver af kampanjer for at undgå det – for de personer, der alligevel gør det?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning